# 23 d’abril: Sant Adalbert de Praga, bisbe i màrtir

**Text de l'Evangeli (*Jn* 15,18-21):** En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si el món us odia, sapigueu que abans que a vosaltres m’ha odiat a mi. (...) Tot això faran amb vosaltres a causa del meu nom, perquè no coneixen aquell que m’ha enviat».

***Sant Adalbert de Praga, bisbe i màrtir (c. 956–997)***

Mn. Antoni CAROL i Hostench
*(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)*

Avui celebrem sant Adalbert de Praga. Vojtěch nasqué al si d’una família noble a Bohèmia. Va rebre una sòlida formació teològica i pastoral, de la qual sorgí el seu ideal de reforma eclesial. Nomenat bisbe de Praga (983), exercí el càrrec amb gran dificultat donada la resistència de la classe noble i del clergat davant les exigències evangèliques que ell afavoria.

La seva gran aportació eclesial es concentra en la defensa d’una Església més fidel a l’Evangeli. Així, sant Adalbert lluità contra la simonia, promogué la disciplina entre els clergues i defensà el matrimoni enfront les pràctiques paganes encara vigents. No escriví tractats sistemàtics de teologia, sinó que es distingí per la praxis pastoral profundament cristològica: per a Adalbert, el bisbe havia de ser abans de res un testimoni, fins i tot a costa del rebuig social. Havent renunciat diverses vegades a la seva seu, visqué com a monjo benedictí i, finalment, inicià una missió d’evangelització entre els pobles prussians. Patí martiri el 997. El seu testimoni estimulà la consciència missionera de l’Església a Europa central i oriental.

—San Adalbert encarnà així la unió entre reforma, missió i testimoni, tot recordant que la renovació eclesial neix de la conversió personal i de la fidelitat radical al Crist.